

**ПЕРШИЙ ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ**

11/10-1026

20.12.2019

Прем'єр-міністру України

ГОНЧАРУКУ О.В.

Шановний Олексію Валерійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Льовочкіна С. В., оголошений на засіданні Верховної Ради України 20 грудня 2019 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Голові Верховної Ради України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 2 арк. у 1 прим.

З повагою

Руслан СТЕФАНЧУК

10 26

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 129-1/12 - від " 4 " грудня 2019 року

Прем'єр-міністру України
О.В. ГОНЧАРУКУ

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо загострення соціальних
проблем громадян з інвалідністю*

Майже рік тому у депутатському запиті до Уряду мною була наголошена гострота соціальних проблем, з якими в Україні стикаються люди з інвалідністю. Однак, попередній склад Уряду не вжив ефективних заходів, які б забезпечили вирішення зазначених питань, внаслідок чого ситуація з дотриманням прав людей з інвалідністю продовжила погіршуватись.

В першу чергу, мова йде про рівень фінансової підтримки людей з інвалідністю, що залишається надзвичайно низьким і подекуди навіть не покриває фактичного прожиткового мінімуму. Протягом 2014 - 9 міс. 2019 років середня пенсія по інвалідності зросла лише на 74%, тоді як ціни на споживчі товари й послуги - у 1,5 рази. Якщо порівняти в доларовому еквіваленті, то нинішній рівень середньої пенсії по інвалідності становить лише 53% від рівня початку 2014 р. При цьому він ще й на 21% нижчий за фактичний прожитковий мінімум для непрацездатних. Це свідчить про те, що значна частина громадян з інвалідністю знаходиться за межею бідності.

Без негайного реагування з боку Уряду масштаб та гострота цієї проблеми в найближчому майбутньому збільшуватимуться. В першу чергу, через зростання частки громадян з інвалідністю в загальній кількості населення. Вже зараз майже кожен 16-ий мешканець України має одну з форм інвалідності, тобто більше 6% населення. У той же час, за оцінками експертів згадана цифра може бути значно вищою і має тенденцію до зростання. Головним чином, через продовження збройних дій на Сході України, різкого погіршення якості послуг охорони здоров'я та зниження витрат Державного бюджету на реабілітацію інвалідів.

Незадовільним є стан справ не лише з рівнем добробуту людей з інвалідністю, але й у сфері реалізації інших прав, встановлених Конституцією та Конвенцією ООН про права інвалідів, до якої приєдналась наша країна.

Зокрема, йдеться про невиконання статті 29 Конвенції, згідно з якою країни - учасниці повинні гарантувати особам з інвалідністю політичні права та можливість користуватися ними нарівні з іншими громадянами. Не дивлячись на значну кількість виборів різних рівнів, що мали місце в нашій державі останніми роками, можливості наших співвітчизників з інвалідністю реалізувати своє виборче право як і раніше істотно обмежені. Особливо це стосується непоодиноких випадків, коли незрячі громадяни не були допущені в кабінки для голосування із супроводжуючими, а «спинальники» не могли ними скористатися через необлаштованість.

Аналогічна ситуація спостерігається з реалізацією встановленого Конвенцією права людей з інвалідністю на рівний доступ до освіти. Не дивлячись на заяви чиновників про успіхи в розвитку інклюзивної освіти, цифри свідчать про протилежне. Так, лише 17% українських дітей з особливими потребами, які здобувають середню освіту, навчаються в інклюзивних класах. Понад 25% шкіл не обладнані для безбар'єрного доступу людей з інвалідністю на 1-ий поверх. Ще менше з них мають відповідним чином облаштовані туалетні кімнати і пришкільні території. Гострим залишається питання підготовки педагогічних працівників до роботи з учнями з інвалідністю. Подібні проблеми характерні й для більшості вітчизняних вищих навчальних закладів.

Громадяни з інвалідністю зазнають значних труднощів із працевлаштуванням. Згідно даних ВООЗ біля 80% таких громадян України здатні працювати, але отримати роботу з них може лише кожен четвертий. Це значно менше, ніж в середньому по країнах Організації економічного співробітництва й розвитку, де цей показник становить 44%.

Особливо хочу наголосити на неприпустимості кричущих фактів насильства, наруги та експлуатації людей з інвалідністю з боку працівників спеціалізованих установ, де утримуються громадяни з особливими потребами. Кількість подібних випадків, що висвітлюються ЗМІ, останнім часом істотно зросла і однією з головних причин такої динаміки, на думку експертів, є відсутність системного та ефективного реагування правоохоронних та інших компетентних органів влади.

Враховуючи вищезазначене, керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України» вимагаю невідкладно вжити заходів, спрямованих на істотне підвищення рівня соціального захисту та фінансового забезпечення громадян з інвалідністю, реалізації їх прав та свобод, зокрема на вільне та безперешкодне волевиявлення, отримання якісних освітніх та медичних послуг, захист життя та гідності. Про результати вжитих заходів прошу поінформувати мене у встановлений законодавством термін.

З повагою
Народний депутат України

С. Льовочкін
(посв. N 129)